

المقدمة

^١ از آن جهت که بسیاری دست خود را دراز کردند به سوی تأليف حکایت آن اموری که نزد ما به اتمام رسید، چنانچه آنانی که از ابتدا نظارگان و خادمان کلام بودند به ما رسانیدند، من نیز مصلحت چنان دیدم که همه را من البدایه به تدقیق در پی رفته، به ترتیب به تو بنویسم ای تیوفلیس عزیز، تا صحت آن کلامی را که در آن تعلیم یافته‌ای دریابی.

خبر تولد یحیی

^٥ در ایام هیرودیس، پادشاه یهودیه، کاهنی زکریا نام از فرقه ایّا بود که زن او از دختران هارون بود و الیصابات نام داشت.^٦ و هر دو در حضور خدا صالح و به جمیع احکام و فرایض خداوند، بی‌عیب سالک بودند. و ایشان را فرزندی نبود زیرا که الیصابات نازد بود و هر دو دیرینه سال بودند.

^٨ واقع شد که چون به نوبت فرقه خود در حضور خدا کهانت می‌کرد، حسب عادت کهانت، نوبت او شد که به قدس خداوند درآمد، بخور بسوزاند.^٩ و در وقت بخور، تمام جماعت قوم بیرون عبادت می‌کردند. ناگاه فرشته خداوند به طرف راست مذبح بخور ایستاده، بر وی ظاهر گشت.^{١٠} چون زکریا او را دید، در حیرت افتاده، ترس بر او مستولی شد.^{١٣} فرشته بدو گفت: ای زکریا، ترسان می‌باش، زیرا که دعای تو مستجاب گردیده است و زوجهای الیصابات برای تو پسری خواهد زاید و او را یحیی خواهی نامید. و تو را خوشی و شادی رخ خواهد نمود و بسیاری از ولادت او مسرور خواهند شد.^{١٥} زیرا که در حضور خداوند بزرگ خواهد بود و شراب و مُسکری خواهد نوشید و از شکم مادر خود، پر از روح القدس خواهد بود.^{١٦} و بسیاری از بنی اسرائیل را به سوی خداوند خدای ایشان خواهد برگردانید.^{١٧} او به روح و قوّت الیاس پیش روی وی خواهد خرامید، تا دلهای پدران را به طرف پسران و نافرمانان را به حکمت عادلان بگرداند تا قومی مستعد برای خدا مهیّا سازد.^{١٨} زکریا به فرشته گفت: این را چگونه بدانم و حال آنکه من پیر هستم و زوجهام دیرینه سال است؟^{١٩} فرشته در جواب وی گفت: من جبرائیل هستم که در حضور خدا می‌ایstem و فرستاده شدم تا به تو

^١ إِذْ كَانَ كَثِيرُونَ قَدْ أَحْدُوا يَأْلِيفَ قِصَّةً فِي الْأُمُورِ الْمُتَيَّقَّنَةِ عِنْدَنَا، كَمَا سَلَّمَهَا إِلَيْنَا الَّذِينَ كَانُوا مُنْذُ الْيَوْمِ مُعَابِيْنَ وَخُدَّاً مَّا لِكَلْمَةٍ، رَأَيْتُ أَنَا أَيْضًا إِذْ قَدْ سَبَّعْتُ كُلَّ شَيْءٍ مِّنَ الْأَوَّلِ بِتَدْقِيقٍ أَنْ أَكْتَبَ عَلَى التَّوَالِي إِلَيْكَ، أَيَّهَا الْعَزِيزُ تَأْوِيلُسُ، لِتَعْرِفَ صِحَّةَ الْكَلَامِ الَّذِي غُلِّفَ بِهِ.

الملاک جبرائیل یعلن لزکریا ولاده ابne

^٥ كَانَ فِي أَيَّامٍ هِيَرُودُسَ مَلِكُ الْهُوَدِيَّةِ كَاهِنٌ اسْمُهُ رَكْرِيَا، مِنْ فِرْقَةِ أَيَّا، وَامْرَأَتُهُ مِنْ بَنَاتِ هَارُونَ وَاسْمُهَا أَلِيَصَابَاتُ. وَكَانَا كِلَاهُمَا بَارِزِينَ أَمَامَ اللَّهِ سَالِكِينَ فِي حَمِيعِ وَصَاحِبِيَّ الرَّبِّ وَأَحْكَامِهِ بِلَا لَوْمٍ. وَلَمْ يَكُنْ لَهُمَا وَلْدٌ إِذْ كَانَتِ أَلِيَصَابَاتُ عَاقِرًا وَكَانَا كِلَاهُمَا مُتَقَدِّمِينَ فِي أَيَّامِهِمَا.

^٨ قَبِيْنَمَا هُوَ يَكْهُنُ فِي نَوْتَةٍ فِرْقَتِهِ أَمَامَ اللَّهِ حَسَبَ عَادَةَ الْكَهْنُوتِ أَصَابَيْنَهُ الْفُرْعَعَةُ أَنْ يَدْخُلَ إِلَى هَيْكِلِ الرَّبِّ وَبِيَخْرٍ، وَكَانَ كُلُّ جُمْهُورِ الشَّعْبِ يُصَلِّونَ خَارِجًا وَقُبَّ الْبَخْرُورِ. فَظَاهَرَ لَهُ مَلَكُ الرَّبِّ وَأَقِفَا عَنْ يَمِينِ مَذْبِحِ الْبَخْرُورِ. فَلَمَّا رَأَهُ رَكْرِيَا اضْطَرَبَ وَوَقَعَ عَلَيْهِ حَوْفٌ. فَقَالَ لَهُ الْمَلَكُ: لَا تَحْفَ، يَا رَكْرِيَا، لَاَنَّ طَلْبَتَكَ قَدْ سُمِّعَتْ وَامْرَأَتُكَ أَلِيَصَابَاتُ سَتَلَدَ لَكَ ابْنًا وَسُسَمِيَّهُ يُوَحَّنًا. وَتَكُونُ لَكَ قَرْحٌ وَإِيَّاهُجٌ وَكَثِيرُونَ سَيَقْرَحُونَ بِلَوَادِتِهِ. لَأَنَّهُ يَكُونُ عَظِيمًا أَمَامَ الرَّبِّ وَحَمْرًا وَمُسْكِرًا لَا يَشْرُبُ، وَمَنْ بَطَنَ أُمَّهُ يَمْتَلِئُ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُّسِ. وَبِرَدٌ كَثِيرِينَ مِنْ تَبَيِّنِ إِسْرَائِيلَ إِلَى الرَّبِّ أَهَمُّهُمْ. وَيَنْقَدِمُ أَمَامَهُ بِرُوحِ إِلَيْنَا وَفُوقَتِهِ لَيْزَدٌ قُلُوبُ الْأَبَاءِ إِلَى الْأَبْنَاءِ وَالْعُصَاهَ إِلَى فِكْرِ الْأَبْرَارِ لِكَيْ يَهْبَطَ لِلرَّبِّ شَعْبًا مُسْعِدًا. فَقَالَ رَكْرِيَا لِلْمَلَكِ: كَيْفَ أَعْلَمُ هَذَا، لَأَنِّي أَنَا سَيِّخٌ وَامْرَأَتِي مُتَقَدِّمَةٌ فِي أَيَّامِهَا؟ فَأَجَابَ الْمَلَكُ وَقَالَ لَهُ: أَنَا جِبْرِيلُ، الْوَاقِفُ قُدَّامَ اللَّهِ، وَأَرْسِلْتُ لِأَكْلَمَيَّ وَأَبْنَشَرَكَ يَهَدَا. وَهَا أَنْتَ تَكُونُ ضَامِنًا وَلَا تَقْدِرُ أَنْ شَكَلَ إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي يَكُونُ فِيهِ هَذَا، لَأَنَّكَ لَمْ تُصَدِّقْ كَلَامِي الَّذِي سَيَتَمُ فِي وَقْتِهِ. وَكَانَ الشَّعْبُ مُنْتَظِرِينَ رَكْرِيَا وَمُعَجِّبِينَ مِنْ إِنْطَائِهِ فِي الْهَيْكِلِ. فَلَمَّا حَرَّ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُكَلِّمَهُمْ، فَقَهْمُوا أَنَّهُ قَدْ رَأَى رُؤْيَا فِي الْهَيْكِلِ. فَكَانَ يُومِنُ إِلَيْهِمْ وَقَيَّ صَامِتاً.

^{٢٣} وَلَمَّا كَمْلَتِ أَيَّامُ خِدْمَتِهِ مَضَى إِلَى يَبِيْهِ. وَبَعْدَ تِلْكَ الْأَيَّامِ حَبَّلَتِ أَلِيَصَابَاتُ، امْرَأَتُهُ، وَأَحْفَقَتِ تَفْسِهَا حَمْسَةً

سخن گویم و از این امور تو را مژده دهم.²⁰ و الحال تا این امور واقع نگردد، گنگ شده یارای حرف زدن نخواهی داشت، زیرا سخنهای مرا که در وقت خود به قوع خواهد پیوست، باور نکردی.²¹ و جماعت منتظر زکریا می بودند و از طول توفّق او در قدس متعجب شدند.²² اما چون بیرون آمده توانست با ایشان حرف زند، پس فهمیدند که در قدس رؤیایی دیده است. پس به سوی ایشان اشاره می کرد و ساكت ماند.

²³ و چون ایام خدمت او به اتمام رسید، به خانه خود رفت.²⁴ و بعد از آن روزها، زن او الیصابات حامله شده، مذت پنج ماه خود را پنهان نمود و گفت، به اینطور خداوند به من عمل نمود در روزهایی که مرا منتظر داشت، تا ننگ مرا از نظر مردم بردارد.

خبر تولد عیسی

²⁵ و در ماه ششم جبرائیل فرشته از جانب خدا به بلدى از جلیل که ناصره نام داشت، فرستاده شد.²⁷ نزد باکرهای نامزد مردی مسمی به یوسف از خاندان داود و نام آن باکره مریم بود.²⁸ پس فرشته نزد او داخل شده، گفت: سلام بر تو، ای نعمت رسیده، خداوند با تو سوت و تو در میان زنان مبارک هستی.²⁹ چون او را دید، از سخن او مضطرب شده، متغیر شد که این چه نوع تحیت است.³⁰ فرشته بدو گفت: ای مریم، ترسان میا� زیرا که نزد خدا نعمت یافته ای،³¹ و اینک، حامله شده، پسری خواهی زاید و او را عیسی خواهی نامید.³² او بزرگ خواهد بود و به پسر حضرت اعلی، مسمی شود، و خداوند خدا تخت پدرش داود را بدو عطا خواهد فرمود.³³ و او بر خاندان یعقوب تا به ابد پادشاهی خواهد کرد و سلطنت او را نهایت نخواهد بود.

³⁴ مریم به فرشته گفت: این چگونه می شود و حال آنکه مردی را نشناخته‌ام؟ فرشته در جواب وی گفت: روح القدس بر تو خواهد آمد و قوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکند، ازان جهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد. و اینک، الیصابات از خوبیان تو نیز در پیری به پسری حامله شده و این ماه ششم است، مر او را که نازد می خواندند.³⁷ زیرا نزد خدا هیچ امری محال نیست.³⁸ مریم گفت: اینک، کنیز خداوندم. مرا برحسب سخن تو واقع شود. پس

آشهر قائله:²⁵ هكذا قد فعل بي الرَّبِّ في الأيام التي فيها نظر إلى لينغ عاري بين الناس.

الملائكة جبرائيل يعلن لمريم العذراء ولادة ابنها

يسوع المسيح

²⁶ وفي الشهرين السادس أو سبعة قبل الملائكة من الله إلى مدينة من الجليل، اسمها ناصرة، إلى عذراء مخطوبة لرجل من بيت داؤه، اسمه يوسف، وأسم العذراء مريم.²⁸ فدخل إليها الملائكة وقال: سلام لك أيتها المُنْعَمُ عَلَيْهَا، الرَّبُّ مَعَكَ، مُبَارَّكَةٌ أُنْتِ فِي النِّسَاءِ.²⁹ فلما رأته اضطررت من كلامي وفكري ما عسى أن تكون هذه التحية.³⁰ فقال لها الملائكة: لا تخافي، يا مريم، لأنك قد وحدت بعممه عند الله،³¹ أنت ستحبلى وتلدرين ابناً وست McMire يسوع.³² هذا يكُون عظيمًا وإن العلي يدعى، وبعطيه الرَّبُّ الإله كُرسيًّا دائمًا، وبملك عالي يعقوب إلى الأبد ولا يكُون لملكه نهاية.

³⁴ فقالت مريم للملائكة: كيف يكُون هذا وأنا لست أعرف رجلاً؟³⁵ فأجاب الملائكة وقال لها: الروح القدس يحل عليك وفوه العلي يظللك فليذرك أيضًا القدوس، المسؤول عنك، يدعى ابن الله. وهؤلاء الالتصابات تسببت في أيضاً حبلى بابن في شيخوختها وهذا هو الشهر السادس لي تلك المدعومة عاقرًا.³⁷ لأنها ليس شيء غير ممكن لدى الله. فقالت مريم: هوذا أنا أمّة الله، ليكون لي كقولك. فمضى من عندها الملائكة.

مريم تزور نسيتها الالتصابات وتبكي الله

³⁹ فقامت مريم في تلك الأيام وذهبت بسرعه إلى الجبال إلى مدينة يهودا، ودخلت بيته ركريسا وسلامت على الالتصابات.⁴¹ فلما سمعت الالتصابات سلام مريم ارتكت الجنين في بطليها، وأفللت الالتصابات من الروح القدس،⁴² وصرحت بصوتها عظيم وقالت: مباركة أنت في النساء ومتبارك هي مقره بطليك.⁴³ فمن أين لي هذا أن تأتي أم رب إلهي؟⁴⁴ فهوذا حين صارت صوت سلامك في ذاتك ارتكت الجنين يباكيها في بطلي. قطبي ليلتي آمنت أن يتم ما قيل لها من قبل الرَّبِّ.

⁴⁶ فقالت مريم: تعظم نفسي الرَّبِّ وتبكيه رُوحني بالله محلصي، لأنك نظر إلى انصاع أمتي، فهوذا منذ الآن جميع الآجيال تطوبني. لأن القدير صنع بي عظامي وأسمه قدوس، ورحمته إلى جيل الآجيال للذين

يَقْوِنَةٌ⁵¹ صَنَعَ قُوَّةً بِذِرَاعِهِ، شَتَّى الْمُسْتَكِبِينَ يَفْكِرُ فُلُوِيهِمْ⁵² أَنْزَلَ الْأَعْزَاءَ عَنِ الْكَرَاسِيِّ وَرَفَعَ الْمُنْصَعِينَ⁵³ أَشْبَعَ الْجِيَاعَ حَيْرَاتٍ وَصَرَفَ الْأَغْيَاءَ فَارِغِينَ⁵⁴ تَعَصَّدَ إِسْرَائِيلَ، فَتَاهَ، لِيُذَكِّرَ رَحْمَةً، كَمَا كَلَمَ آبَاءَنَا، لِإِبْرَاهِيمَ وَسَلَّهُ إِلَى الْأَيْدِيِّ، فَمَكَثَ مَرْيَمُ عِنْدَهَا تَحْوِلَةً أَسْهَرَ ثُمَّ رَجَعَتْ إِلَى بَيْتِهَا.

ولادة بوحنا المعبدان وزكريًا يسبح الله

وَأَمَّا الْيَصَابَاتُ فَتَمَّ رَمَانُهَا لِتَلَدَّ فَوَلَدَتِ ابْنَاهَا⁵⁵ وَسَمِعَ حِيرَانُهَا وَأَفْرَيَاوُهَا أَنَّ الرَّبَّ عَظِيمَ رَحْمَتِهِ لَهَا فَقَرِّحُوا مَعَهَا، وَفِي الْيَوْمِ التَّالِمِينِ جَاءُوا لِيُحِينُوا الصَّبِيَّ وَسَمْوَهُ يَا سَمِّيَ أَبِيهِ زَكَرِيَّا، فَأَجَابَتْ أُمُّهُ وَقَالَتْ: لَا، بَلْ يُسَمِّي يُوْحَنَّا، فَقَالُوا لَهَا: لَيْسَ أَحَدٌ فِي عَشِيرَتِكَ تَسَمَّى بِهِذَا الْإِسْمِ، نَمَّ أَوْمَأَا إِلَى أَبِيهِ، مَاذَا يُرِيدُ أَنْ يُسَمِّي، فَطَلَبَ لَوْحًا وَكَتَبَ قَائِلًا: أَسْمُهُ يُوْحَنَّا، فَعَجَّبَ الْجَمِيعُ، وَفِي الْحَالِ اِنْفَحَقَ قَمْهُ وَلِسَانُهُ وَتَكَلَّمَ وَتَارَكَ اللَّهَ، فَوَقَعَ حَوْفٌ عَلَى كُلِّ حِيرَانِهِمْ، وَتَحْدَثَ يَهُدُهُ الْأُمُورُ جَمِيعَهَا فِي كُلِّ حِتَالِ الْيَهُودِيَّةِ، فَأَوْدَعَهَا جَمِيعُ السَّامِعِينَ فِي فُلُوِيهِمْ قَائِلِينَ: أُتَرِى مَاذَا يَكُونُ هَذَا الصَّبِيُّ؟ وَكَانَتْ يَدُ الرَّبِّ مَعَهُ.

وَامْتَلَأَ زَكَرِيَّا، أَبُوهُ، مِنَ الرُّوحِ الْفُلْدُسِ وَتَبَّأَ قَائِلًا: مُبَارَكُ الرَّبُّ، إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، لَأَنَّهُ اِنْتَفَدَ وَصَنَعَ فِدَاءً لِلْسَّعْيِ، وَأَقَامَ لَنَا قَرْنَ حَلَاصٍ فِي بَيْتِ دَاؤِدَ، فَتَاهَ، كَمَا تَكَلَّمَ بِعِمَّ أَبَيَايِهِ الْقَدِيسِينَ الَّذِينَ هُمْ مُنْدَ الدَّهْرِ، حَلَاصٌ مِنْ أَعْدَائِنَا وَمِنْ أَيْدِي جَمِيعِ مُغْضِبِنَا، لِيَصْبِعَ رَحْمَةً مَعَ أَبَيَايَا وَيَدْكُرَ عَهْدَةَ الْمُقْدَسِ، الْقَسْمُ الَّذِي حَلَفَ لِإِبْرَاهِيمَ، أَبِيَا، أَنْ يُعْطِيَنَا بِلَا حَوْفٍ، مُنْقَذِينَ مِنْ أَيْدِي أَعْدَائِنَا، تَعْبُدُهُ يَقْدَاسَةً وَبِرِّ قُدَامَهُ جَمِيعَ أَيَّامِ حَيَاةِنَا، وَأَنَّ، أَبَيَا الصَّبِيُّ، أَبَيَا الْعَلِيِّ مُذْعَنِي لِأَنَّهُ تَقْدَمُ أَمَامَ وَجْهِ الرَّبِّ لِتَعْدِ طُرْقَةً، لِيُعْطِيَ شَعْنَةً مَعْرِفَةَ الْخَلَاصِ بِمَغْفِرَةِ حَطَاطِاهُمْ، يَأْخُسَاءَ رَحْمَةَ إِلَهَنَا الَّتِي يَهَا اِنْتَفَدَنَا إِلْمَشْرُقُ مِنَ الْعَلَاءِ، لِيُضِيءَ عَلَى الْجَالِسِينَ فِي الطَّلْمَةِ وَطَلَالِ الْمَوْتِ لِكَيْ يَهْدِي أَفْدَامَنَا فِي طَرِيقِ السَّلَامِ.

سرود مریم

پس مریم گفت: جان من خداوند را تمجید می‌کند،⁴⁶ و روح من به رهانده من خدا بوجد آمد،⁴⁷ زیرا بر حفارت کیز خود نظر افکند. زیرا هان از کنون تمامی طبقات مرا خوشحال خواهد خواند،⁴⁸ زیرا آن قادر، به من کارهای عظیم کرده و نام او قدوس است،⁴⁹ و رحمت او نسل بعد نسل است بر آنانی که از او می‌ترسند.⁵⁰ به بازوی خود، قدرت را ظاهر فرمود و متکبران را به خیال دل ایشان پراکنده ساخت.⁵¹ جیاران را از تختها به زیر افکند و فروتان را سرافراز گردانید.⁵² گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر فرمود و دولتمندان را تهیست ردد نمود.⁵³ بنده خود اسرائیل را یاری کرد، به یادگاری رحماییت خویش،⁵⁴ چنانکه به اجداد ما گفته بود، به ابراهیم و به ذریت او تا ابدالآباد.⁵⁵ مریم قریب به سه ماه نزد وی ماند، پس به خانه خود مراجعت کرد.

تولد یحیی

اماً چون الیصابات را وقت وضع حمل رسید، پسری بزاد.⁵⁶ و همسایگان و خوبشان او چون شنیدند که خداوند رحمت عظیمی بر وی کرده، با او شادی کردند. و واقع شد در روز هشتم چون برای ختنه طفل آمدند، که نام پدرش زکریا را بر او می‌نهادند. اماً مادرش ملتفت شده، گفت: نی، بلکه به یحیی نامیده می‌شود.⁵⁷ به وی گفتند: از قبیله تو هیچکس این اسم را ندارد.⁵⁸ پس به پدرش اشاره

کردند که، او را چه نام خواهی نهاد؟⁶³ او تختهای خواسته بنوشت که: نام او بیهی است! و همه متعجب شدند.⁶⁴ در ساعت، دهان و زبان او باز گشته، به حمد خدا متکلم شد.⁶⁵ پس بر تمامی همسایگان ایشان، خوف مستولی گشت و جمیع این وقایع در همه کوهستان یهودیه شهرت یافت.⁶⁶ و هر که شنید، در خاطر خود تفکر نموده، گفت: این چه نوع طفل خواهد بود؟ و دست خداوند با ویمی بود.

سرود و نبیوت زکریا

و پدرش زکریا از روح القدس پر شده، نبیوت نموده،⁶⁷ گفت: خداوند خدای اسرائیل مبارک باد، زیرا از قوم خود تفکد نموده، برای ایشان فدایی قرار داد و شاخ نجاتی برای ما برافراشت، در خانه بندۀ خود داود.⁶⁸ چنانچه به زبان مقدسین گفت که، از بدی عالم انبیای او می‌بودند، رهایی از دشمنان ما و از دست آنانی که از ما نفرت دارند،⁷¹ تا رحمت را بر پدران ما بحا آرد و عهد مقدس خود را تذکر فرماید، سوگندی که برای پدر ما ابراهیم یاد کرد،⁷⁴ که ما را فیض عطا فرماید، تا از دست دشمنان خود رهایی یافته، او را بیخوف عبادت کنیم،⁷⁵ در حضور او به قدوسیت و عدالت، در تمامی روزهای عمر خود.⁷⁶ و تو ای طفل، نبیحضرت اعلیٰ خوانده خواهی شد، زیرا پیش روی خداوند خواهی خرامید، تا طرق او را مهیا سازی،⁷⁷ تا قوم او را معرفت نجات دهی، در آمرزش گناهان ایشان.⁷⁸ به احشای رحمت خدای ما که به آن سپیده از عالم اعلیٰ از ما تفکد نمود،⁷⁹ تا ساکنان در ظلمت و طلل موت را نور دهد و پایهای ما را به طریق سلامتی هدایت نماید.

پس طفل نمّو کرده، در روح قوی می‌گشت و تا روز طهور خود برای اسرائیل، در بیان بسر می‌برد.⁸⁰